

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 16 aprilie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX, născută la
XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 15.09.2017 – 16.04.2019;

Instanța de apel: 20.05.2019 – 04.11.2021;

Instanța de recurs: 21.01.2022 – 26.10.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 16 aprilie 2019, *Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX* a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 (trei mii) unități convenționale, ceea ce constituie 150 000 (una sută cincizeci mii) lei.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la aplicarea pedepsei complementare prevăzute la art. 65 Cod penal în privința lui Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX, ca fiind neîntemeiată.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la confiscarea în mod solidar de la Iurii XXXXX și Chirinciuc-Rudico Elena a contravalorii bunurilor obținute ca rezultat al comiterii infracțiunii, ca fiind neîntemeiată.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Chirinciuc-Rudico Elena în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a se pronunța, *în fapt*, prima instanță a constatat că Chirinciuc-Rudico Elena, într-o zi nestabilă de către organul de urmărire penală, în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2016, acționând prin înțelegere prealabilă și împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, susținând că au influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înmatricularea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto din or. Ungheni, în atribuțiile de serviciu a căroră intră primirea examenelor de calificare auto și eliberarea permiselor de conducere, împreună au săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, Chirinciuc-Rudico Elena, acționând în mod intenționat și din interes material, prin înțelegere prealabilă, împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, activând în calitate de grefieră în cadrul Judecătoriei Ungheni, susținând în continuare că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției Înmatricularea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto din or. Ungheni ce vor examina cunoștințele teoretice și practice în cadrul susținerii examenului de către Dereniov Ilie și aprecierii acestuia cu calificativul „admis” în cadrul examenului pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoriile „A2 și B”, și care sunt persoane publice în atribuțiile de serviciu ale căroră intră evaluarea cunoștințelor și calificarea conducătorilor auto și, respectiv, eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să-i evalueze pozitiv cunoștințele și respectiv să-i elibereze permisul de conducere auto, a solicitat, a pretins și a primit personal de la denunțator, în scopurile indicate supra, suma totală de 750 euro, împreună cu dosarul de școlarizare a titularului, bani care i-au fost transmiși acesteia în trei tranșe de către persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă, după ce ultimul, de fiecare dată, le primea de la Dereniov Ilie în locuri diferite, pe parcursul lunii noiembrie 2016 și până la data de 20 decembrie 2016, după cum urmează: 420 euro primiți în apropierea SÎT și CCA Ungheni, 280 euro primiți lângă magazinul „Masterlux ” din or. Ungheni și 50 euro transmiși și primiți la stația de lângă fosta Uzină Biochimică din or. Ungheni, bani care, conform cursului mediu anual din 2016 pentru Euro, stabilit de către Banca Națională a Moldovei, constituie 16 542,75 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, traficul de influență, adică *pretinderea, acceptarea sau primirea personal sau prin mijlocitor, de bani, pentru sine sau alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de către două persoane.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia au declarat apel:

- *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Chirinciuc-Rudico Elena să fie recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 lei, iar în baza prevederilor art. 65 Cod penal, de a priva pe Chirinciuc-Rudico Elena de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani. Conform art. 106 Cod penal, de confiscat în mod solidar de la Chirinciuc-Rudico Elena și Iurii XXXXX în beneficiul statului suma de 750 euro. A încasa de la Chirinciuc - Rudico Elena în folosul statului cheltuieli judiciare în sumă de 2 007 lei.

În argumentarea cererii de apel a invocat că, pedeapsa amenzii, fără privarea inculpatei în baza art. 65 alin. (3) Cod penal, de dreptul de a ocupa o funcție publică, fără confiscarea în mod solidar a bunurilor obținute ca rezultat al comiterii infracțiunii de către Iurii XXXXX și Rudico Elena și fără încasarea cheltuielilor de judecată, este blândă în coraport cu fapta comisă de inculpată.

A mai explicat că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpata activa în funcție de greșier în cadrul Judecătoriei Ungheni și drept consecință, fiind o persoană care deține funcție publică, instanța de judecată urma să rețină faptul, că Rudico Elena XXXXX având în virtutea funcției deținute permanent, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea sa oficială, să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale și să întreprindă alte acțiuni interzise prin Lege, etc., acceptând concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008 în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și Legea integrității nr. 82 din 25.05.2017, în special a prevederilor art. 17-19, 23, 43-46 din această lege care impune obligația de a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență.

Totodată, ținând cont de circumstanțele cauzei se reține faptul că în acțiunile lui Rudico Elena nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, care ar putea fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, excepție făcând faptul că ea pentru prima dată a comis o infracțiune, însă în virtutea faptului că această infracțiune a fost comisă atunci când inculpata deținea o funcție publică, acuzarea a notat că aplicarea pedepsei sub formă de amendă, în cazul respectiv este una inechitabilă. Or, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură încât să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- *avocatul Nicorici Radu în interesele lui Chirinciuc-Rudico Elena*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care Chirinciuc-Rudico Elena să fie achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal. Astfel, a solicitat achitarea inculpatei, din lipsa semnelor componente infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat că divergențele de timp a transmiterii banilor relatate de martori, precum și versiunea inculpatei, care coroborează cu probele acumulate, relațiile de ostilitate dintre ea și Iurii XXXXX demonstrate prin documente și martori, depistarea buletinului ultimului la domiciliul inculpatei, constituie circumstanțe ce demonstrează nevinovăția lui Chirinciu-Rudico Elena.

A mai indicat că, organul de urmărire penală a comis un abuz prin tănuirea unei infracțiuni și a înscenat alte acțiuni care de facto sunt niște provocări și trucaje, dar nicidecum fapte reale de corupere sau trafic de influență. Or, de la Rudico Elena a fost ridicat telefonul mobil „IPHONE” cu nr. cartelei SIM 062178999, iar alte telefoane și /sau cartele nu au fost depistate. Dânsa nu a scris careva mesaje care să confirme versiunea lui Iurii XXXXX și Dereniov Ilie. În telefonul mobil al învinuitului Iurii XXXXX a fost depistat doar un singur mesaj care este semnat ca expedit de „LENA”, însă acest mesaj este trimis de pe „orange text” și expeditorul nu este identificat. Prin examinarea telefoanelor lui Iurii XXXXX nu se constată complicitatea inculpatei la comiterea infracțiunii.

A mai explicat că, în urma percheziției la domiciliul inculpatei nu s-au depistat careva acte, care să facă o legătură între ea și Dereniov Ilie sau SÎT CCA Ungheni. Mai mult ca atât, Rudico Elena a predat benevol buletinul de identitate al lui Iurii XXXXX și a menționat de la etapa inițială, că deține acest act de identitate din motiv că Iurii XXXXX are datorii la ea în urma reparației necalitative a vehiculului. Faptul că Rudico Elena a fost implicată într-un accident rutier și a reparat automobilul, achitând o sumă de peste 6 000 lei este demonstrată prin facturi, bonuri de casă cu ștampilă autentică, precum și actele de la IP Ungheni.

La rândul său, Iurii XXXXX prezintă versiunea că i-ar fi dat buletinul lui Rudico Elena pentru ca ultima să-i rezolve problema unei amenzi pentru depășire de viteză fixată de camerele video din mun. Chișinău. Totodată Iurii XXXXX susține că anterior a mai fost tras la răspundere contravențională și a achitat amenzi individual.

În același timp, Iurii XXXXX nu poate explica de ce anume s-a adresat cu problema în cauză la Rudico Elena, dar nu la ruda sa pe nume Andrei, care lucrează în instituția dată. Tot el declară că, anterior, Rudico Elena nu a mai rezolvat asemenea situații și nici nu a apelat la ea. Atunci nu este clar, dacă Rudico Elena nu a intrat în contact nici cu Iurii XXXXX și nici cu Dereniov Ilie, nu a propus rezolvarea unei asemenea probleme, de ce ea trebuie învinuită pentru trafic de influență când ceilalți doi figuranți, cunoscând că caută o cale ilegală provoacă o infracțiune și unul din ei nici măcar nu este tras la răspundere penală.

A menționat că rezultatele măsurilor speciale de investigație constituie probe doar în privința lui Iurii XXXXX, dar nicidecum și în privința cet. Rudico Elena. Un răspuns din mesagerie nu constituie temei pentru condamnarea unei persoane. Mai mult ca atât, măsurile speciale de investigație nu au nici o probă în privința lui Rudico Elena, nici

descifrările convorbirilor telefonice.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea deciziei fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a relevat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Vinovăția inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizată și apreciată de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: procesul-verbal de primire a denunțului din 04.04.2017, prin care Dereniov Ilie descrie circumstanțele în care bănușii Iurii XXXXX și Rudico Elena au săvârșit infracțiunea de trafic de influență, în perioada noiembrie-decembrie a anului 2016, au pretins, au primit de la acesta bani în sumă de 750 euro, pentru favorizarea la susținerea examenului și obținerea permisului de conducere SÎT și CCA Ungheni (f.d. 9, vol. I), înscris, care coroborează cu declarațiile date de Dereniov Ilie în în fața primei instanțe și la fel coroborează cu declarațiile martorului Iurii XXXXX, la fel date în fața primei instanțe; răspunsul SÎT CCA Ungheni nr. 182 din 11.05.2017, prin care s-a constatat că Dereniov Ilie s-a prezentat la SÎT și CCA Ungheni pentru susținerea probei teoretice la categoria A2 și B și conform proceselor-verbale din 16.07.2016, 05.11.2016, 24.11.2016 a primit calificativul respins, înscris care confirmă declarațiile acestuia și circumstanțele adresării pentru ajutor în susținerea examenului (f.d. 184, vol. I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 08.06.2017 cu privire la examinarea obiectelor și documentelor ridicate în cadrul percheziției domiciliului cet. Rudico Elena cu anexe foto (s-a examinat caietul de notițe și buletinul de identitate prin care se confirmă ridicarea buletinului de identitate a lui Iurii XXXXX și a numărului de telefon a lui Iurii XXXXX (f.d. 20-21, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 05.07.2017 cu privire la examinarea suportului material de informație pe care au fost înregistrate descifrările apelurilor telefonice emise de la telefonul cu numărul 062178999 aflat în posesia lui Rudico Elena prin care se confirmă legătura telefonică cu nr. 068667746 care a fost folosit de Iurii XXXXX (f.d. 53-59, vol. II); procesul-verbal de confruntare din 20 iunie 2017 efectuat între bănușita Rudico Elena și martorul Dereniov Ilie din conținutul căruia se confirmă legătura lui Rudico Elena cu Iurii XXXXX, la fel din care se confirmă implicarea lor în soluționarea problemei apărute la Dereniov Ilie (f.d. 65, vol. II); procesul-verbal de confruntare dintre învinuita Rudico Elena și învinuitul Iurii XXXXX din 07.07.2017 din conținutul căruia se

stabilește implicarea lui Rudico Elena în soluționarea problemei apărute la SÎT și CCA Ungheni (f.d. 98-101, vol. II).

Cât privește pedeapsa penală stabilită inculpatei, instanța de apel a considerat că aceasta este una legal individualizată, întemeiată, motivată, echitabilă și proporțională faptelor de care aceasta a fost învinuită și a cărui vinovăție a fost dovedită.

Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel consideră că pedeapsa penală aplicată inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX corect a fost stabilită sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, ceea ce constituie 150 000 lei.

În sarcina inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX instanța de fond a reținut caracterul și gradul prejudiciabil al faptei - comiterea unei infracțiuni grave, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, situația ei familială, lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, comportamentul ei în timpul comiterii infracțiunii, nerecunoașterea vinei, atârnarea față de faptă, consecințe.

Totodată, instanța a constatat că sancțiunea art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal nu prevede în calitate de pedeapsă complementară privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau de a ocupa anumite funcții și aplicând dispozițiile art. 65 Cod penal, a stabilit că inculpata, la săvârșirea infracțiunii, nu s-a folosit de funcția sau activitatea sa de grefier, din care considerente, nu va aplica pedeapsa complementară.

Ce ține de solicitarea acuzării în privința cheltuielilor judiciare în sumă de 2 007 lei, suportate în cadrul urmăririi penale, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nejustificate, or prima instanță just a constatat că cheltuielile menționate au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, respectiv, normele procesuale penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care se constituie din cheltuieli pentru hârtie, copiator, etc.

Astfel, ținând cont de normele procesual penale enunțate supra, Colegiul penal conchide, că prima instanță corect și întemeiat a respins cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, acestea urmând a fi puse în sarcina statului.

La fel, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată și solicitarea procurorului privind aplicarea art. 106 Cod penal față de inculpata Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX privind confiscarea sumei de 750 Euro în folosul statului, or această sumă a fost supusă confiscării de la inculpatul Iurii XXXXX prin sentința emisă față de acesta și respectiv doar Iurii XXXXX urmează să solicite încasarea de la Chirinciuc-Rudico Elena a cotei părți din suma supusă confiscării după executarea hotărârii, nefiind admisibil confiscarea repetată a acestei sume și de la inculpata Chirinciuc-Rudico Elena, după cum solicită acuzatorul de stat.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului menționează că pedeapsa numită cu aplicarea amenzii, fără privarea inculpatei în baza art. 65 alin. (3) Cod penal de dreptul de a ocupa funcția publică, fără confiscarea în mod solidar a bunurilor obținute ca rezultat al comiterii infracțiunii de către Iurii XXXXX și Rudico Elena, este una excesiv de blândă și neproportională celor săvârșite de inculpată.

Conform art. 61 alin. (2) Cod penal pedeapsa are scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit alin. (1) art. 75 Cod penal la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată necesită să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Dispozițiile art. 65 Cod penal, prevăd că privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii. Astfel, în speța dată, sunt aplicabile prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, conform cărora poate fi aplicată pedeapsa complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Instanța de judecată, în procesul de individualizare a pedepsei, este în drept să aplice persoanei recunoscute vinovate și pedeapsa complementară, dacă va considera că scopul pedepsei va fi atins și prin aplicarea unei pedepse complementare. Or, diminuarea corupției este eficientă doar în cazul implementării unor măsuri continue, focalizate asupra necesităților. Acțiunile îndreptate împotriva corupției sînt eficiente doar în măsura în care persoana a fost supusă unei pedepse adecvate și în mod realist.

Totodată, consideră că instanțele de fond neîntemeiat au respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la confiscarea în mod solidar de la Rudico Elena în conformitate cu art. 106 Cod penal, deoarece infracțiunea pentru care este acuzată Rudico Elena a fost comisă în coparticipație cu Iurii XXXXX, iar contravaloarea bunurilor obținute prin infracțiunea de trafic de influență în mărime de 750 euro a fost deja încasată de la Iurii XXXXX prin decizia Curții de Apel Bălți din 31.01.2018, concluzie care este vădit neîntemeiată, deoarece în cazul dat, a fost stabilit că condamnatul Iurii XXXXX la momentul reținerii nu mai deținea mijloacele bănești dobândite ilicit ca rezultat al comiterii infracțiunii de trafic de influență și deoarece denunțatorul Dereniov Ilie a dat toți banii lui Rudico Elena prin intermediul lui Iurii XXXXX, urmărind un avantaj criminal, în pofida faptului că acești bani deja au fost încasați solidar de la Iurii XXXXX, instanța de judecată urma să dispună obligatoriu confiscarea în mod solidar și de la condamnată Rudico Elena suma de bani primiți ilegal de la Dereniov Ilie;

- *avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, rejudecarea cauzei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună achitarea inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena.

În susținerea cerințelor reflectate în recurs, apărătorul afirmă că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond instanța de judecată a respinsă solicitarea apărării de a vocifera stenogramele interceptărilor convorbirilor telefonice purtate de inculpata Rudico Elena, la fel a fost refuzată și solicitarea apărării de a audia CD-urile cu interceptările convorbirilor telefonice, motivând că partea apărării a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale și trebuie să cunoască despre conținutul convorbirilor telefonice purtate de inculpata Rudico Elena.

Mai consideră recurentul că la examinarea cauzei, prima instanță a comis erori de fapt și de drept, pronunțând soluția sa fără respectarea prevederilor legale, a jurisprudenței CtEDO, precum și apracticii judiciare stabilite. Așadar, în viziunea recurentului, pe parcursul cercetării cauzei nu s-a confirmat faptul comiterii infracțiunii imputate de către Rudico Elena, iar sentința instanței de fond și decizia instanței de apel se bazează doar pe presupunerile acuzării și declarațiile martorului Iurii XXXXX Sergiu, declarațiile căruia nu corespund realității.

Astfel, CtEDO în hotărârea pe cauza Khamidov c. Rusiei, § 174-175, a indicat că aprecierea vădit eronată a probelor, demonstrează arbitrariul în acțiunile instanței și respectiv este o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 CtEDO.

Totodată, se susține că în cadrul examinării cauzei a fost constatat temeiul inclus în prevederile art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală și anume că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. Astfel că, decizia instanței de apel contravine prevederilor punctului 14.7 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 modificată și completată prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 4 din 30.03.2009 și Hotărârea Plenului CSJ nr. 10 din 24.12.2010 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel” potrivit căreia instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și în acest caz decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

La data de 28 ianuarie 2022, avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena a mai declarat un recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, rejudecarea cauzei penale, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să se dispună achitarea inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena, invocând că atât instanța de fond, cât și instanța de apel eronat au admis ca probă în favoarea condamnării inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena declarațiile martorului Iurii XXXXX XXXXX, or acesta a fost favorizat de către organul de urmărire penală prin ce i-a fost compromisă acestuia calitatea de martor. La fel, îndată după reținerea martorului Iurii Mihai la data de 11.05.2017 ora 11:05, acesta a fost audiat peste cinci minute după reținere, iar după ce a făcut declarații contra inculpatei Rudico Elena procurorul a depus demers în instanța de judecată de a aplica o măsură preventivă sub formă de arest la domiciliu, toate aceste circumstanțe confirmă încă o dată că martorul Iurii Mihai a fost favorizat de către partea acuzării (vol. I; f.d. 141-141; 198-205).

Pe lângă aceasta, studiind interceptările convorbirilor dintre martorul Iurii Mihai și denunțătorul Dereniov Ilie a constatat că martorul Iurii Mihai de fiecare dată îi comunica denunțătorului său că a fost la Rudico Elena sau că trebuie să plece la aceasta pentru a discuta despre restituirea mijloacelor bănești. Partea apărării consideră straniu faptul că deși martorul Iurii Mihai a fost filat de către organul de urmărire penală, acesta nu a fixat nici o întâlnire dintre martorul Iurii Mihai și inculpata Rudico Elena (Vol. I; f.d. 90-122).

De asemenea, fiind efectuată percheziția atât în automobilul condus de inculpata Rudico Elena, cât și la domiciliul acesteia, de către organul de urmărire penală nu au fost depistate și ridicate nici careva mijloace bănești.

Toate aceste circumstanțe, în ansamblu, consideră recurentul că creează dubii rezonabile privind credibilitatea acestora, dubii ce nu au fost înlăturate de partea acuzării, și conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, urmează a fi tratate în favoarea inculpatei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sânt inadmisibile, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sânt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sânt nefondate.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile punctate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că acestea sunt neîntemeiate și invocate în mod repetat, iar în contextul ce urmează instanța va evidenția raționamentele care au stat la baza concluziei date.

Așadar, instanța de recurs găsește vădit nefondată critica acuzatorului de stat prin care se insistă pe faptul că instanța de apel urma să aplice pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, considerând ca fiind incident cazul prescris la art. 65 alin. (3) Cod penal, potrivit căruia *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.* În acest sens, se reține că, reieșind din materialele cauzei, inculpata Chirinciuc-Rudico Elena a comis infracțiunea de trac de influență nu în virtutea funcției de greșier al Judecătorei Ungheni, pe care o deținea la momentul comiterii faptei prejudiciabile, împrejurare care a fost sesizată și de către instanța de apel, fiind argumentată inoportunitatea aplicării prevederilor reținute supra.

Tot în acest context, Colegiul penal stabilește că dezacordul aplicării prevederilor art. 106 Cod penal privind confiscarea de la inculpată a 750 de euro, a constituit obiect de studiu în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, asupra căruia instanța s-a expus argumentat și detaliat (*a se vedea pct. 3.1. din prezenta decizie*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că acuzatorul de stat a invocat aceleași motive ce au fost menționate și în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus motivat, iar instanța de recurs le consideră ca fiind întemeiate și argumentate prin prisma legislației în vigoare, fiind solidară cu această motivare, pe care o însușește pe deplin.

Din considerentele expuse mai sus, instanța de recurs respinge ca nefondate alegațiile acuzatorului de stat și declară inadmisibil recursul ordinar declarat de către acesta, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena la data de 29 decembrie 2021, Colegiul penal conchide

asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, expunând următoarele considerente.

Lecturând motivele formulate în recursul vizat, Colegiul penal atestă că acesta este bazat pe critica modului de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerând că la caz, nu a fost dovedit că fapta prejudiciabilă a fost comisă de către inculpată.

Analizând decizia atacată în coraport cu argumentele recurentului, instanța de recurs ordinar conchide că acestea nu și-au găsit confirmare în prezenta cauză penală.

Or, la examinarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, pronunțându-se în decizia adoptată asupra tuturor motivelor invocate de apelant, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101 și 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței prin care inculpata Chirinciu-Rudico Elena a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Având în vedere criticele expuse în cererea de recurs, Colegiul penal constată că în esență, recurentul a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel prin prisma aprecierii probelor înlăptuită de către această instanță, abordând o apreciere proprie, care în concluzia inculpatului ar fi una justă și corectă.

Însă, instanța de apel a judecat cauza vizată prin examinarea multilaterală a tuturor probelor, unele probe fiind motivat respinse, iar altele acceptate. Mai mult, la aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul constată că la caz, nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Așadar, instanța de recurs consideră că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, nefiind atestată o discrepanță vădită între conținutul probei și reținerile instanței, pentru a constitui o eroare în sensul casării deciziei atacate, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate și apreciate corespunzător, așa cum este indicat la pct. 3.1 din prezenta decizie.

Cât privește critica potrivit căreia instanța de fond a respins solicitarea apărării de a vocifera stenogramele interceptărilor convorbirilor telefonice purtate de inculpata Rudico Elena, fiind totodată refuzată solicitarea apărării de a audia CD-urile cu interceptările convorbirilor telefonice, Colegiul penal menționează că prima instanță justificat a respins

acest demers, or în procesul de studiere a materialelor cauzei penale, partea apărării a avut acces deplin la aceste înregistrări, care erau anexate la dosarul penal vizat.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal conchide că instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, din care considerent se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat la data de 28 ianuarie 2022 de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este declarat peste termen.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Totodată, se constată că recursul nominalizat a fost declarat la data de 28.01.2022, iar decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 14.12.2021. Prin urmare, termenul de declarare a recursului ordinar în prezenta cauză penală, începe a curge la data de 15.12.2021 și expira la data de 14.01.2022.

Din cele reținute mai sus, rezultă cu certitudine că recurentul a declarat recurs ordinar peste termenul legal, rezervat de legiuitorul autohton pentru calea de atac – recursul ordinar.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

Așadar, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel,

neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, ajunge la concluzia inadmisibilității recursului ordinar declarat la data de 28 ianuarie 2022 de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena, din motiv că este depus peste termen.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Chirinciuc-Rudico Elena XXXXX*, din motiv că recursurile procurorului în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și al avocatului Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena din data de 29.12.2021 sunt vădit neîntemeiate, iar recursul avocatului Istrati Adrian în numele inculpatei Chirinciuc-Rudico Elena din data de 28.01.2022 este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *06 decembrie 2022*.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Plămădeală Ghenadie